

LAKIALOITE 114/2005 vp

Laki julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun muuttamisesta

Eduskunnalle

Työllisyyden kannalta kynnyskysymys on, kuinka suuret työnantajan työllistämiskustannukset ovat. Työllistämiskustannukset puolestaan määräytyvät työehtosopimuksien ja lakisääteisten maksujen suuruudesta. Erityisen suuri kynnys työllistämiseen syntyy juuri yksinyrittäjien kohdalla, kun yrityksen pitäisi palkata ensimmäinen ulkopuolinen työntekijä. Suomen n. 228 000 yrityksestä huomattava määrä eli 128 000 on yksinyrittäjien yrityksiä. Suomen Yrittäjien viime keväänä tekemä kysely osoitti, että vastanneista yksinyrittäjistä kolme neljänestä harkitsisi ensimmäisen työntekijän palkkaamista, mikäli yrittäjälle myönnettäisiin helpotusta työnantajan sivukuluista. Vajaalla kolmanneksella vastanneista olisi myös tarjota töitä vähintään 25 tuntia viikossa.

Kristillisdemokraattien esittämässä työllistämistukimallissa puututaan juuri ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän työllistämiskynnykseen sivukulujen korvaamisen ja palkkatuen muodossa. Yksinyrittävä työnantaja olisi oikeutettu tukeen, jos hän palkkaisi ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän työsuhteeseen, jossa töitä olisi tarjolla vähintään 30 tunniksi viikossa. Työnantaja voisi saada tukea ainoastaan kerran yrittäjäturallaan. Tuki myönnettäisiin siten, että ensimmäisenä vuonna työntekijän palkasta korvattaisiin 30 %, kuitenkin enintään 700 euroa/kk, ja

palkan sivukulut kokonaisuudessaan. Seuraavana vuonna tuki koskisi pelkästään palkan sivukuluja. Tuen piiriin voisivat takautuvasti hakeutua ne työnantajat, jotka ovat täyttäneet tuen saannin ehdot vuonna 2005, kuitenkin niin, että tuen maksaminen myös heidän osaltaan alkaisi vuoden 2006 alusta.

Jos arvioidaan, että tuen avulla syntyneiden työpaikkojen keskipalkat olisivat samaa tasoa kuin 1—4 henkilön työpaikoissa keskimäärin, ja toisaalta huomioidaan, että tuen avulla syntyneiden työpaikkojen työaika jäisi hivenen lyhyemmäksi kuin kokopäiväisissä työpaikoissa, voisi tuen avulla luotujen työpaikkojen keskipalkka olla n. 25 000 euroa vuodessa. Pienessä, matalan pääoman omaavassa yrityksessä sivukulut olisivat n. 22 % palkkasummasta. Tutkimuksen perusteella varovaisesti arvioiden hivenen alle neljännes yksinyrittäjistä tulisi tuen piiriin. Tuki myönnettäisiin julkisista työvoimapalveluista annetun lain mukaisesti työllistämisen edistämiseen yksityiselle sektorille. Aloitteen kustannusvaikutusten arvioidaan olevan noin 350 miljoonaa euroa. Tämä aloite on osa kristillisdemokraattien vaihtoehtobudjettia.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 7 luvun 1 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1352/2003, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3—5 momentti siirtyy 4—6 momentiksi, 9 §:ään uusi 5 ja 6 momentti, 10 §:ään uusi 6 momentti ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1352/2003, uusi 5 momentti seuraavasti:

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

1 §

Työllistämistuki työnantajalle

Tuella ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän kulujen korvaamiseen on tarkoituksena parantaa yksinyrittävän työnantajan mahdollisuutta palvata ensimmäinen ulkopuolinen työntekijä yritykseensä. Yksinyrittävä työnantaja on oikeutettu tukeen ainoastaan kerran yrittäjätuellaan.

3 §

Työsuhteeseen liittyvät työllistämistuen edellytykset

Edellä 2 momentin rajoittamatta tukea ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän kulujen korvaamiseen voidaan kuitenkin myöntää työnantajalle, jos työsuhde, jota varten tuki on tarkoitettu, on alkanut lain voimaantuloa edeltävän 12 kuukauden aikana.

9 §

Työllistämistuen määrä

Tukea ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän kulujen korvaamiseen myönnetään 30 %, kui-

tenkin enintään 700 euroa kuukaudessa, työntekijälle maksettavasta palkasta ennen vakuutetun lakisääteisten maksujen ja verojen pidätystä.

Sen lisäksi tukea ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän kulujen korvaamiseen myönnetään työntekijän lakisääteisten sosiaaliturva-, työeläkevakuutus-, tapaturmavakuutus-, työttömyysvakuutus- ja pakollisen ryhmähenkivakuutuksen maksujen suuruinen määrä.

10 §

Tukeen oikeuttava työaika ja korvauspäivät

Tukea ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän kulujen korvaamiseen voidaan myöntää sellaisen työsuhteen perusteella, jonka työaika on palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona vähintään 80 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

11 §

Tuen kesto

Tukea ensimmäisen ulkopuolisen työntekijän kulujen korvaamiseen myönnetään 9 §:n 5 ja 6 momentin mukaisesti 12 kuukaudeksi työsuhteen alusta lukien. Lisäksi tukea myönnetään 9 §:n 6 momentin mukaisesti 24 kuukaudeksi työsuhteen alusta lukien.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 29 päivänä syyskuuta 2005

Sari Essayah /kd
Toimi Kankaanniemi /kd
Leena Rauhala /kd

Kari Kärkkäinen /kd
Päivi Räsänen /kd
Bjarne Kallis /kd